

KOMISJA EUROPEJSKA

*Bruksela, dnia 14.11.2012 r.
C(2012) 8181 final*

Szanowny Panie Marszałku!

Komisja pragnie podziękować Senatowi za opinię na temat wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zasad rozliczania i planów działania dotyczących emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem {COM (2012) 93 final} i przeprosić za opóźnienie w przesłaniu odpowiedzi. Komisja z zadowoleniem przyjęła tę analizę i zwróciła szczególną uwagę na główne spostrzeżenia zawarte w tej opinii, w odniesieniu do których pragnie przedstawić następujące uwagi:

1. Spójność z międzynarodowymi standardami

Przedmiotowy wniosek ustawodawczy jest zgodny z właściwymi decyzjami międzynarodowymi, w szczególności z decyzją 2/CMP.7 Konferencji Stron służącej jako spotkanie Stron protokołu z Kioto („Decyzja 2/CMP.7”), gwarantując właściwy stopień spójności między wewnętrznymi zasadami Unii a metodyką uzgodnioną w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). Jednocześnie wniosek uwzględnia specyfikę unijnego sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF). W rezultacie w niektórych przypadkach zasady rozliczania są podobne, jakkolwiek bardziej szczegółowe niż te omówione i stosowane na poziomie międzynarodowym. Jest to związane z realizacją celu dotyczącego wprowadzenia zharmonizowanych i rzetelnych zasad rozliczania dla wszystkich państw członkowskich i stworzenia równych warunków. Innym ważnym czynnikiem, który należało uwzględnić, przygotowując odnośny wniosek ustawodawczy, jest konieczność zagwarantowania jasności prawa, który to wymóg nakładają ramy prawne UE, w szczególności w odniesieniu do wymogów w zakresie definicji i rozliczania.

2. Definicja lasu i związek z poziomami odniesienia dla rozliczania w odniesieniu do gospodarki leśnej

Komisja odnotowuje obawy Senatu związane z różnicami między definicją lasu na mocy protokołu z Kioto i definicją zawartą w przedmiotowym wniosku ustawodawczym, a także odpowiednimi powiązaniem z obliczeniem poziomów odniesienia dla gospodarki leśnej. Definicja ta jest zgodna z definicją lasu stosowaną w ramach Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa. W ocenie Komisji definicji ta, jak i powiązane przepisy

*Sz.P. Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu RP
Ul. Wiejska 6
PL – 00-902 WARSZAWA*

dotyczące gospodarki leśnej, są na tyle elastyczne, że umożliwiają państwom członkowskim stosowanie zweryfikowanych poziomów odniesienia zgodnie z odpowiednimi metodami określonymi w protokole z Kioto.

Takie zmiany poziomów odniesienia niekoniecznie oznaczają niekorzystną sytuację dla Polski.

3. Obciążenia wynikające z podwójnej sprawozdawczości

Komisja stara się ograniczyć do minimum obciążenia administracyjne dla państw członkowskich w związku z obowiązkiem sprawozdawczości na mocy obowiązującego protokołu z Kioto i konwencji UNFCCC oraz zawartym w proponowanych ramach prawnych UE. Odmienne sprawozdania nie będą konieczne, chyba że korzyści wyraźnie przewyższają koszty i jedynie w szczególnych przypadkach.

4. Rola Komisji w aktualizacji poziomów odniesienia

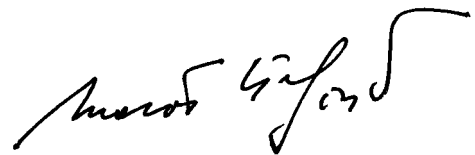
Według odpowiednich przepisów we wniosku ustawodawczym państwa członkowskie mogą przeprowadzać poprawki techniczne do swoich poziomów odniesienia dla gospodarki leśnej zgodnie z metodami i zasadami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym w ramach odpowiednich decyzji, z zastrzeżeniem wprowadzenia zmian na mocy konwencji UNFCCC. Uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych związane są z koniecznością aktualizowania tych poziomów odniesienia na potrzeby przedmiotowych przepisów prawnych UE. Rolą Komisji jest zagwarantowanie, aby te poziomy odniesienia były zawsze zgodne z poziomami określonymi w decyzjach międzynarodowych.

5. Ocena planów działania dotyczących sektora LULUCF

Rola Komisji w ocenie planów działania dotyczących LULUCF jest zgodna z rolą, jaką odgrywa ona w zapewnieniu stosowania prawodawstwa unijnego, jak również promowaniu ogólnego interesu Unii zgodnie z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej. Ocena ta gwarantowałaby, że wszystkie elementy określone w art. 10 ust. 2 wniosku ustawodawczego są ujęte w sporządzonych przez państwa członkowskie planach działania dotyczących sektora LULUCF. W związku z tym Komisja może wydawać zalecenia w celu wzmocnienia wysiłków państw członkowskich oraz promowania dobrych praktyk w zakresie ograniczania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych i utrzymania na tym samym poziomie lub zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF. Zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zalecenia nie mają mocy wiążącej.

Mam nadzieję, że powyższe wyjaśnienia stanowią odpowiedź na zgłoszone przez Senat uwagi i cieszę się na kontynuowanie naszego dialogu politycznego w przyszłości.

Z poważaniem

*Maroš Šefčovič
Wiceprzewodniczący*